

Çocuklarımız

– İbrahim COŞAR · 12 Eylül 2021

ÇOCUKLARIMIZ*

Varsın bir çivi bile çakamasın çocuğun
Ama gittiği okul, sınıfı iyi olsun
Dünyasına çocukça bakamasın çocuğun
Ama bütün derslerin notu pekiyi olsun

Varsın misafirlere bir hoş geldin demesin
Varsın arkadaşıyla iki laf edemesin
Oyun oynayanların yanına gidemesin
Yeter ki tek başına okula gidip gelsin

Arkadaşça bindiği otobüsten indirin(!)
Aklının ermediği vaatle sevindirsin(!)
Başarıyı parayla ölçüp ödüllendirin(!)
Yeter ki istediğin yüksek okulu alsın

Eğer canı oynamak isterse azarlayın
Her bir başarısını övünçle pazarlayın
Gününü yaşatmadan yarına hazırlayın
Yeter ki kariyeri en yüksekleri bulsun

Şimdi bakıp seyredin, sizden olma tomurcuk
Etlili butlu bir robot, gözleri boncuk boncuk
Çocukluğunu asla yaşamamış bir çocuk
Varsın sevgi bilmesin, bir tek bencillik bilsin

Bilmek gerek çocuğun elleri neye yatkın
Gönlü neyi arzular, ruhu ne yöne taşkın
Dili neye uyumlu, nelerden canı bıkkın
Düşerse kendi kalksın, yaşam içinde kalsın.

Çocuğunu bir robot gibi yaşatma, asla
Onu robotla değil, çocuklarla kıyasla
Çocuk sevgiyle büyür, gelişemez ki hırsıyla

Bırakın insan kalsın, insan gibi yücelsin

11.09.2021/Samsun

*Psikolog Üstün DÖKMEN 'in bir yazısından

İbrahim COŞAR